

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010769
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6914010769.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 15. marca 2017, prejednal odvolanie zástupkyne poškodenej strany INSTINCT, a.s., Veľký Blh, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 13.12.2016 sp.zn. 11T/177/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie v časti výroku o náhrade škody.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného R. Q. za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku s tým, že predmetným skutkom mal spôsobiť poškodenej strane INSTINCT, a.s., Družstevná 354, Veľký Blh, škodu v celkovej sume nie menej ako 43.497,64 Eur.

Za to ho odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a ďalších na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Vo vzťahu k poškodenej strane podľa § 288 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že túto s celým nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie zástupkyňa poškodenej strany, R.. L. Q. a domáhala sa zrušenia výroku o náhrade škody a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie len v tejto časti.

Podľa odôvodnenia sa nestotožňuje s výrokom o náhrade škody súdu prvého stupňa, keďže práva poškodenej strany absolútne neboli zabezpečené ani trestom, ktorý je mimoriadne nízky pre vysokú škodu, ktorá bola spôsobená absolútnym podvodným konaním obžalovaného ako konateľa spoločnosti a jediného spoločníka spoločnosti v sume 43.497,64 Eur. To, že konanie trvalo dlhú dobu, nespôsobil poškodený, zaviniť to obžalovaný, ktorý sa nezúčastňoval úkonov trestného konania a umelo predložil toto konanie a tak sa mu dostalo zadosťučinenia v tom, že mu bol uložený podmienenečný trest a poškodená strana si má náhradu škody vymáhať v civilnom procese.

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že konaním obžalovaného bola poškodenej strane spôsobená majetková ujma, objektívne vyjadrená peniazmi a obžalovaný sa dopustil takéhoto skutku, za ktorý bol stíhaný a odsúdený, pritom medzi vznikom škody a týmto skutkom je jednoznačne príčinná súvislosť. Ďalej zdôrazňuje, že konanie obžalovaného sa nepohybovalo v rovine obchodnoprávných vzťahov, ale v rovine trestnoprávnej, tak by trestná represia mala slúžiť aj k uspokojeniu práv poškodeného. Obžalovaný ako konateľ nesie zodpovednosť za vznik tejto škody, konateľ bol odsúdený v uvedenej trestnej veci a teda v konaní fyzickej osoby došlo k naplneniu zákonných znakov žalovaného trestného činu. Poškodená strana si uplatnila svoje nároky riadne a včas a niet pochybností o jej opodstatnenosti. Preto mal súd prvého stupňa uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť predmetnú škodu poškodenej strane.

Krajský súd na základe odvolania poškodenej strany preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého rozsudku v časti, ktorá bola napadnutá odvolaním ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tejto časti rozsudku a zistil, že odvolanie poškodenej strany je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd musí konštatovať, že spôsobenie predmetnej majetkovej ujmy poškodenej strany je vyjadrené vo výroku o vine a v samotnej skutkovej vete, kde hranica spôsobenej škody je stanovená ako minimálne 43.497,64 Eur, pritom z vykonaného dokazovania a z rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, že by časť tejto škody bola obžalovaným poškodenej strane nahradená, resp., že by vznikli pochybnosti o opodstatnenosti z nároku. Len z písomného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že zodpovedným subjektom vo vzťahu k náhrade škody nie je obžalovaný R. Q. ako fyzická osoba, ale právnická osoba, a to spoločnosť WOODIMPEX Slovakia, s.r.o., Pačerok 99, Kolárovo a údajne vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný R. Q. ako fyzická osoba bol zodpovedný za záväzok, že náhradu škody prevzal, prípadne, že by k nemu pristúpil.

Uvedená formulácia odôvodnenia výroku o náhrade škody odporuje výroku o vine a v konečnom dôsledku aj o treste u obžalovaného, keď obžalovaný ako fyzická osoba bol odsúdený pre predmetný skutok pre spôsobenie škody v predmetnej výške poškodenej strane WOODIMPEX Slovakia, s.r.o. Je pritom zrejme z vykonaného dokazovania, že tohto konania sa dopustil ako konateľ tejto spoločnosti ako jediný spoločník a teda za následky svojho konania obžalovaný zodpovedá sám a je bezpredmetné, z akých prostriedkov túto škodu nahradí, či už z vlastných prostriedkov, alebo z prostriedkov jeho spoločnosti, v ktorej bol konateľom v rámci páchania predmetnej trestnej činnosti.

Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa riadne sa vysporiadať s otázkou opodstatnenosti nároku poškodenej strany, podkladmi pre uplatnený nárok na náhradu škody, včasnosťou uplatnenia nároku na náhradu škody a inými okolnosťami, ktoré postupy následne po rozhodnutí bude musieť zrozumiteľne a právne prijateľným spôsobom odôvodniť, nie neopodstatnenou a právne neudržateľnou argumentáciu tak, ako je tomu v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o náhrade škody.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 46 Tr. zák. a v nadväznosti na to § 53, § 54 Tr. por. a k pojmu škoda poukazuje na ust. § 124 až § 126 Tr. zák., ktorými ustanoveniami sa súd prvého stupňa musí v prvom rade riadiť, nie iba laickými úvahami a z hľadiska konania na hlavnom pojednávaní a rozhodovania potom aj ustanoveniami § 256 ods. 2 a nasledujúce a v konečnom dôsledku § 278 ods. 1,2 Tr. por. a predovšetkým ust. § 288 ods. 1 a 2 Tr. por., ktoré zjavne súd prvého stupňa pri predchádzajúcom rozhodnutí v zmysle napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o náhrade škody dôsledne alebo vôbec nerešpektoval.

K argumentácii okresného súdu treba ešte uviesť, že je v rozpore s jeho odôvodnením vo vzťahu k náhrade škody. Procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý pre prípad pravdivosti tvrdenia v odôvodnení rozsudku nemal v konečnom dôsledku pripustiť poškodenú stranu do konania na uplatnenie nároku na náhradu škody na hlavnom pojednávaní, keď podľa § 256 ods. 3 Tr. por., ak uplatňuje práva poškodeného osoba, ktorej toto právo zrejme nepatrí, vysloví súd uznesením, že túto osobu ako poškodeného na hlavné pojednávanie nepripúšťa. Také rozhodnutie nebráni uplatneniu nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zistil v konaní a rozhodnutí súdu prvého stupňa závažné hmotnoprávne a procesné pochybenia, zrušil napadnutý rozsudok v tejto časti a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že bude musieť rešpektovať súd prvého stupňa právny názor odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.